

Lliçó inaugural>

..> Dilluns 28 d'octubre, a les 19 h

Lliçó inaugural del curs acadèmic 2013-2014

del Centre de Lectura a càrrec de **Rafael Moneo, arquitecte.**

Presentació a cura d'**Anton Pàmies** i **Jordi Sardà**, arquitectes.

Considerat un dels més importants arquitectes d'avantguarda, **Rafael Moneo** va néixer a Tudela (Navarra) el 1937. Llicenciat el 1961 a l'Escola Superior d'Arquitectura de Madrid, va treballar durant els seus anys d'aprenentatge amb Francisco Javier Sáenz de Oiza i el danès Jorn Utzon.

Va ser professor de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid i de la de Barcelona, compaginant el disseny arquitectònic amb l'ensenyament. Des de 1976 treballa a Nova York, a l'Institut d'Arquitectura i Estudis Urbans, mentre fa classes a l'Escola d'Arquitectura Cooper Union. A més a més, ha impartit classes a l'Escola Politècnica Federal de Lausana (Suïssa) i a les universitats de Princeton i Harvard. També va ser degà de l'Escola de Disseny de la Universitat de Harvard, entre 1985 i 1990, on actualment és professor i primer titular de la càtedra Josep Lluís Sert d'Arquitectura.

Rafel Moneo ha dissenyat a l'Estat espanyol, entre d'altres, l'edifici Bankinter de Madrid (1976), el Museu d'Art Romà de Mèrida (1986), l'estació d'Atocha de Madrid (1992), l'aeroport de San Pablo de Sevilla (1992), l'Ajuntament de Múrcia (1998), l'Auditori de Barcelona (1999), el Kursaal de Sant Sebastià (1999), l'Arxiu Real i General de Navarra de Pamplona (2003), el Centre d'Art i Naturalesa d'Osca (2006), l'ampliació del Museu del Prado de Madrid (2006) i

el nou Museu del Teatre Romà de Cartagena (2008). Entre els seus projectes internacionals destaquen el Museu Davis del Wellesley College de Massachusetts (1993), el Museu d'Art Modern i Arquitectura d'Estocolm (1998), l'hotel i edifici per a oficines a la Potsdamer Platz de Berlín (1993-1998), la catedral de la Nostra Senyora de Los Ángeles (EUA, 1996), la Biblioteca de la Universitat de Lovaina (Bèlgica, 1998), l'ampliació del Museu de Belles Arts de Houston (2000), la residència oficial de l'ambaixador espanyol a Washington (2004) i el Chace Center, l'edifici integrat de l'Escola de Disseny de Rhode Island (EUA, 2008).

L'any 2010 va publicar *Apuntes sobre 21 obras*, on detalla una selecció dels seus treballs durant les últimes quatre dècades.

Rafael Moneo ha rebut un bon nombre de distincions, entre les quals el Premi Arnold W. Brunner Memorial de l'Acadèmia Americana de les Arts i les Lletres (1993), el

Schock Prize de les Arts Visuals d'Estocolm (1993), el Premi Pritzker d'Arquitectura (1996), el premi Antonio Feltrinelli de l'Acadèmia Nacional del Lincei de Roma (1998), el Mies van der Rohe de Barcelona (2001), la Creu de Sant Jordi (1999) i les medalles d'Or de Belles Arts d'Espanya (1992), de l'Acadèmia d'Arquitectura de França (1996), de la Unió Internacional d'Arquitectes (1996), del Royal Institute of British Architects (2003) i del Consell Superior dels Col·legis d'Arquitectes d'Espanya (2006).

Ha estat nomenat Doctor Honoris Causa per la Universitat de Lovaina, l'Escola Politècnica Federal de Lausana i per la Universitat Pública de Navarra; és acadèmic de Belles Arts, de la Real Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, de l'Acadèmia Americana de les Arts i les Ciències, de l'Acadèmia de San Lucas de Roma i de l'Acadèmia Sueca de les Belles Arts. L'any 2012 va ser distingit amb el premi Príncep d'Astúries de les Arts.

